

Ο ιατρός και τα φάρμακα μας ταπεινώνουν... (Γέροντας Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 5 Απριλίου, 2021

Όταν λοιπόν κάποιος δέν θέλη νά πάρη φάρμακα, ή δέν θέλη νά πάη σέ ιατρό, οιαδήποτε καί άν είναι ή ασθένειά του, δείχνει πώς διέπεται από άτομοκεντρικό σύστημα ζωής, ή δείχνει πώς είναι ένοχος, καί έπομένως κρύβεται. Όπως, όταν ζητάς κάποιον καί αυτός δέν παρουσιάζεται, τόν ξαναζητάς καί δέν παρουσιάζεται, λές, κάτι έκανε αυτός, κάτι συμβαίνει, έτσι ακριβώς καί όποιος απεχθάνεται τόν ιατρό ή τά φάρμακα, είναι βαριά άρρωστος σωματικώς, πρό πάντων ψυχικώς. Είναι άφρων άνήρ, διότι λέγει «*άνήρ φρόνιμος ού προσοχθιεϊ αυτοϊς*». Είναι άφρων άνήρ, άφρων γυνή, είναι ό άδιόρθωτος, ό άμετανόητος, είναι αυτός πού δέν τόν νοιάζει ό Θεός, παρά μόνον τόν νοιάζει νά κατευθύνη τό σαρακοφαγωμένο κορμάκι του καί τήν σαρακοφαγωμένη ψυχή του όπως αυτός νομίζει, μή τυχόν καί μπορέση νά βγῆ σέ κάποια άκροθαλασσιά. **Άλλά τό φάρμακο καί ό ιατρός δείχνουν ότι καθιστούμε διαχειριστήν τῆς ύπάρξεώς μας τόν Θεόν, ότι δέν είμαστε έμεις οί κυβερνήτες τοῦ έαυτοῦ μας.**

Έπί πλέον, **ό ιατρός καί τά φάρμακα μάς ταπεινώνουν, διότι πραγματικά είναι ταπεινώσεις νά πᾶμε στόν ιατρό ή νά πάρωμε φάρμακο**. Όλοι μας θέλομε νά έχωμε τήν ύγεία μας, νά είμαστε καλά, νά είμαστε βολεμένες ύπάρξεις. Τό βόλεμα δέν είναι στοιχειό ύγείας, αλλά στοιχειό θανατηφόρου ασθενείας. Βολεύομαι μέ λεφτά, βολεύομαι μέ άνετη καρέκλα, βολεύομαι μέ κρεβάτι καλό, μαλακό, μαλακό, βολεύομαι μέ ένα σπιτι άεράτο. Όλα αυτά είναι στοιχειά ότι δέν ζῶ γνήσια καί ζωντανά. **Άκόμη, τά φάρμακα καί ό ιατρός μαρτυροῦν τήν ύπακοή μου, ότι ύποτάσσομαι στόν άλλον. Ό,τι μοῦ πῆ ό άλλος**. Ξέρετε τί μεγάλο πράγμα είναι ή άρρώστια, όταν μάς όδηγῆ στήν ύπακοή; Μάς άνοίγει τά μάτια.

Μήν έμπιστεύεσθε ποτέ τόν έαυτό σας σέ κάποιον άνθρωπο πού δέν έχει άρρωστήσει ή πού δέν είναι άρρωστος, διότι αυτός δέν έχει άκόμη ταπεινωθῆ. Σέ άνθρωπο άταπεινώτων μήν έμπιστεύεσθε οὔτε μία τρίχα πού έπεσε από τήν κεφαλή σας, πολλῶ μάλλον μήν έμπιστεύεσθε τόν έαυτό σας. Πάντοτε νά έχετε ένα έρωτηματικό γιά τόν άνθρωπο πού έχει άκμαία τήν ύγεία του. Αντιθέτως ή άρρώστια, ή όποία προέρχεται από τήν μακροθυμία τοῦ Θεοῦ καί μάς ταπεινώνει, δηλώνει ότι μέσα μας δουλεύει ό Θεός. Καί πράγματι, ή άρρώστια είναι δουλεμα από τόν Θεόν. Όπως πάνεις καί δουλεύεις τό ζυμάρι, όπως πάνεις τήν πέτρα καί τήν δουλεύεις καί βγάζεις έναν Χριστόν, όπως πάνεις τό ξύλο καί τό δουλεύεις καί βγάζεις μία ωραιότατη Παναγία,

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Έτσι ακριβώς μάς πιάνει ο Χριστός με την αρρώστια και με τον ιατρό και με τα φάρμακα και με την υπομονή -πρό πάντων με την όδύνη που έχουμε- και δουλεύει την ψυχή μας.

Ἡ ἀσθένεια λοιπόν εἶναι μέν ἀπόρροια τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ ἐγωισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά τήν χρησιμοποιεῖ ὁ Θεός, ὁ «ἀπό κακῶν ἐξάγων ἀγαθόν», **γιά νά βγάλη ἀρετή καί αἰωνιότητα.**

[Ἀπόσπασμα ἀπό τὸ βιβλίο «Προσμονὴ Θεοῦ» τοῦ (†) Ἀρχιμ. Αἰμιλιανοῦ, Ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μ. Σίμωνος Πέτρας Ἁγ. Ὁρους, ἐκδ. «Ἰνδικτος», Ἀθῆναι 2018, σελ. 98-99, Πηγή καί ἡλ. στοιχειοθ. «[Χριστιανικὴ Βιβλιογραφία](#)»]